

การศึกษาอิทธิพลของน้ำร้อนต่ออาชญากรรมและการลดอาการสะท้านหน้าของมะม่วงพันธุ์โขกอนันต์แบ่งออกเป็น สองระยะคือ ระยะที่ 1 ศึกษาอิทธิพลของอุณหภูมน้ำร้อนและระยะเวลาในการแช่ที่มีผลต่อคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวและอาชญากรรมของมะม่วงพันธุ์โขกอนันต์ โดยการใช้อุณหภูมน้ำร้อน 40, 45, 50 และ 55 องศาเซลเซียส และระยะเวลาในการแช่ 2.5, 5.0, 7.5 และ 10 นาที แล้วนำไปเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง (32 องศาเซลเซียส) พนบว่าการแช่น้ำร้อนที่อุณหภูมน้ำ 55 องศาเซลเซียสเฉลี่ยทุกระยะเวลาทำให้มะม่วงมีอาชญากรรมเก็บรักษานานที่สุด (14 วัน) รองลงมาคืออุณหภูมน้ำ 50 องศาเซลเซียส (10 วัน) ส่วนที่อุณหภูมน้ำ 40, 45 องศาเซลเซียสและชุดควบคุม มีอาชญากรรมเก็บรักษาอยู่ระหว่าง 9.3-9.9 วัน และพบว่าการแช่ที่อุณหภูมน้ำ 50 และ 55 องศาเซลเซียสนานเกิน 2.5 นาทีขึ้นไปสามารถลดควบคุมการเกิดโรคในมะม่วงได้ แต่ถ้าแช่น้ำร้อนที่อุณหภูมน้ำ 55 องศาเซลเซียส นานเกิน 5 นาที จะมีผลกระทบต่อการลดเวลาที่ผู้ผลทำให้ผลได้รับความเสียหาย ส่วนระยะที่ 2 ศึกษาโดยการใช้ผลการทดลองที่ได้จากการที่ 1 มาศึกษาอิทธิพลของน้ำร้อนต่อการลดอาการสะท้านหน้าโดยเลือกใช้อุณหภูมิในการแช่น้ำม่วงที่อุณหภูมน้ำ 55 องศาเซลเซียสนาน 3 นาที ก่อนที่จะนำไปเก็บรักษาในห้องเย็น ที่มีอุณหภูมิ 1 และ 6 องศาเซลเซียส เป็นเวลานาน 16 วัน และนำออกมานำเสนอในห้องเย็น พบว่าน้ำร้อนไม่มีผลต่อเบอร์เช็นต์การรักษาของอิօօນและการแช่น้ำร้อนไม่สามารถช่วยลดอาการสะท้านหน้าได้ ส่วนอุณหภูมิที่ใช้ในการเก็บรักษาพบว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมน้ำ 1 องศาเซลเซียส มีการรักษาของอิօօนมากกว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมน้ำ 6 องศาเซลเซียส และเมื่อนำมะม่วงมาเก็บที่ อุณหภูมิห้อง จะมีผลกระทบต่อการลดอาการสะท้านหน้า ส่วนมะม่วงที่เก็บที่อุณหภูมน้ำ 6 องศาเซลเซียสไม่พบรักษาของมะม่วงที่การรักษาในช่วงที่การเก็บรักษามะม่วงที่อุณหภูมิห้อง (ชุดควบคุม) พนบว่ามะม่วงมีการสูญเสียเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและทางเคมีมากกว่าการเก็บรักษาในห้องเย็นจึงไม่เหมาะสมสำหรับการใช้อาชญากรรมของมะม่วงพันธุ์โขกอนันต์

ABSTRACT

TE 163769

Two experiments were conducted to study the effects of hot water on storage life and chilling injury of mango cv. 'Choke-Anan'. The first one was to study the effect of temperature and dip-duration on storage life and postharvest quality. Temperature of hot water varied from 40, 45, 50 to 55°C and dip-duration from 2.5, 5.0, 7.5 to 10 minutes. After the treatments, all mangoes were stored at room temperature (32°C) for postharvest quality evaluation. Results showed that mangoes dipped at 55°C for 2.5-5.0 minutes had storage life of 14 days compared to the non-dipped fruit (9.3-9.9 days). Dipping mangoes in hot water at 50°C and 55°C longer than 2.5 minutes reduced postharvest disease incidence. However, dipping at 55°C for 5 minutes caused skin damage. The second experiment was to study the effective treatment from the first experiment (55°C for 3 minutes) on reducing the chilling injury of mango after storage for 16 days at 1, 6 and 32°C (room temperature). Results showed that hot water could not reduce the percentage chilling injury as justified by electrolyte leakage. However, mango storage at 1°C resulted in higher leakage than 6°C. After removal from cool storage, mango stored at 1°C showed symptoms of chilling injury whereas, no symptoms occurred at 6°C. Mango stored at room temperature was found to have accelerated ripening process, as reduced level of titratable acidity but with increased level of total soluble solid content, ability to change skin and flesh colour and disease incidence than those stored at 1 and 6°C. Room temperature is therefore, considered unsuitable for keeping quality of mango cv. 'Choke-Anan'.